

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 71/04-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť S. D., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 45/01 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 48/03 zo 16. júla 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 23. januára 2004 doručené podania S. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré boli doplnené podaním z 5. marca 2004 na základe výzvy ústavného súdu z 5. februára 2004. Súčasťou tohto podania bola i žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 71/04-08 zo 17. marca 2004 žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel a súčasne ním vyzval sťažovateľa, aby do 10 dní odo dňa doručenia predmetného rozhodnutia predložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 13. apríla 2004.

Na výzvu sťažovateľ reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 19. apríla 2004, v ktorom v závere okrem iného uviedol, že *„Opätovne Vás žiadam o ustanovenie právneho zástupcu v predmetnej veci mojej sťažnosti. V prípade, že daný súdny spor prehrám, týmto sa zaväzujem k úhrade všetkých trov spojených s predmetnou vecou prejednávania a rozhodnutia o mojej sťažnosti“*.

Ústavný súd na základe tohto podania opätovne doručil sťažovateľovi výzvu na odstránenie nedostatkov podania, v ktorej ho poučil, že ako väzobne stíhaná osoba môže advokáta, ktorého má v rámci nutnej obhajoby, podľa § 8 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov požiadať o právnu pomoc vo veci, ktorá nesúvisí s trestnou vecou, pre ktorú je vo väzbe, a advokát nemôže odmietnuť poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 20 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľ podaním z 1. júna 2004 požiadal ústavný súd o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia pre advokáta, ktorej ústavný súd vyhovel a predĺžil mu lehotu do 6. júla 2004.

Podaním z 3. júla 2004, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 8. júla 2004, sťažovateľ okrem iného uviedol, že *„Ako som Vás informoval, požiadal som Advokátsku komoru o pridelenie obhajcu. Žiaľ, doposiaľ som nebol v predmetnej veci vyrozumený a z tohto dôvodu ani ja sám nemôžem dodržať záväzok v odstránení nedostatkov podania, ktoré som Vám zaslal a tým si i uplatniť ústavnosť – zákonnosť mojich práv“*.

Z obsahu podania vyplýva, že sťažovateľ v určenej lehote nepredložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, aj keď bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upozomený. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

Ústavný súd konštatuje, že od povinného zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom nie je možné upustiť (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2004